

קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה רשאי להאריך תקופה זו ובלבד שלא תעלה על שלושה ימים נוספים.

6. תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995).

תחילה

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994*

פרק א': מטרת החוק

1. חוק זה מטרתו ליישם את ההסדרים הכלכליים שבהסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994)¹, והמסמכים שנלוו אליו, וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור ובהעסקת עובדים פלסטינים בישראל.

מטרת החוק

פרק ב': דיני יבוא

2. בפרק זה -

הגדרות

"ההסכם" - ההסכם האמור בסעיף 1;

"האזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו" - טובין מיובאים שיעדם הוא שטחי עזה ויריחו, וכן טובין המיוצאים משטחי עזה ויריחו למדינות חוץ;

"דיני היבוא" - החוקים הבאים, לרבות תקנות וצווים מכוחם:

(1) פקודת המכס²;

(2) פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937³;

(3) חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), התש"ט-1949⁴;

(4) חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952⁵, ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;

* נחקל בכנסת ביום י"ח בטבת התשנ"ה (21 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודרכי הסבר פורסמו בחצעות חוק 2299, מיום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994), עמ' 588.

¹ כתבי אמנה, כרך 32, עמ' 2.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

³ ע"ר 1937, תוס' 1, עמ' 183.

⁴ סי"ח התשי"ט, עמ' 154.

⁵ סי"ח התשי"ב, עמ' 344.

- (5) חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁶ (להלן – חוק מס ערך מוסף), ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;
- (6) חוק היטלי סחר, התשנ"א-1991⁷;
- (7) חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958⁸;
- (8) פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979⁹;
- (9) חוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968¹⁰;
- (10) חוק התקנים, התשי"ג-1953¹¹, ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;
- (11) חוק הזרעים, התשט"ז-1956¹², וחוק הגנת הצומח, התשט"ז-1957¹³, ככל שהם מתייחסים ליבוא וליצוא;
- (12) פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985¹⁴, ככל שהיא מתייחסת ליבוא וליצוא;
- (13) כל חוק אחר, ככל שהוא נוגע ליבוא וליצוא או למסים ולתשלומי חובה ביבוא וביצוא;
- "מסי יבוא" – מכס, מס קניה ביבוא, מס ערך מוסף ביבוא ומסים והיטלים אחרים המוטלים ביבוא;
- "האגף" – אגף המכס ומס ערך מוסף במשרד האוצר;
- "המנהל" – מנהל האגף;
- "רשויות היבוא" – האגף וכל רשות אחרת שיש לה סמכויות לפי דיני היבוא;
- "הודעה" – הודעה בכתב מטעם הרשות הפלסטינית, שמסר למנהל מי שהיא הסמיכה לכך.

3. (א) על אף האמור בדיני היבוא –

- (1) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הרשות הפלסטינית מוסמכת לקבוע את שיעורי מסי היבוא, יחויבו במסי יבוא בשיעורים שייקבעו ויפורסמו בידי הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהם הודעה;
- (2) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הרשות הפלסטינית מוסמכת לקבוע את מדיניות היבוא ונהליו, ינהגו רשויות היבוא לגביהם לפי הכללים והנהלים שייקבעו ויפורסמו בידי הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהם הודעה;
- (3) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הם פטורים ממסי יבוא או כי הרשות הפלסטינית מוסמכת ליתן לגביהם פטור או

⁶ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁷ ס"ח התשנ"א, עמ' 38.

⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 160.

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.

¹⁰ ס"ח התשכ"ח, עמ' 156.

¹¹ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

¹² ס"ח התשט"ז, עמ' 97.

¹³ ס"ח התשט"ז, עמ' 79.

¹⁴ ס"ח התשמ"ה, עמ' 83.

פטור מותנה ממסי יבוא, ינהג האגף לגביהם לפי החלטות הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהן הודעה.

(ב) המנהל רשאי לפרסם, בכל דרך שתיראה לו, את שיעורי מסי היבוא ואת כללי היבוא ונהליו שקבעה הרשות הפלסטינית בתחומים שבסמכותה על פי ההסכם, ושנתקבלה עליהם הודעה.

4. (א) בכפוף להוראות סעיף 3 יחולו דיני היבוא על טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם הרשות הפלסטינית קבעה ופרסמה שיעורי מסי יבוא הגבוהים מן השיעורים שנקבעו בדיני היבוא, יחולו השיעורים שקבעה על טובין המיובאים כאמור, ובלבד שניתנה עליהם הודעה.

5. לענין דיני היבוא יחולו הוראות סעיף 3 וא לחוק מס ערך מוסף, בשינויים המחוייבים.

דין האזור ושטחי עזה ויריחו

6. (א) שר האוצר או שר הבטחון רשאים לקבוע בתקנות כללים ותנאים להעברת סוגי טובין מסויימים מישראל לשטחי עזה ויריחו ומשטחי עזה ויריחו לישראל.

העברת סוגי טובין מסויימים

(ב) הועברו טובין משטחי עזה ויריחו לישראל או מישראל לשטחי עזה ויריחו בניגוד לתקנות לפי סעיף זה, יחולו הוראות הפרק השלושה עשר לפקודת המכס כאילו היו טובין מוברחים.

7. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה בכל הנוגע למסים ולתשלומי חובה ביבוא וביצוא, למעט היטלי סחר, והוא רשאי להתקין תקנות לביצוע הענינים שהוא מופקד עליהם.

ביצוע ותקנות

(ב) שר התעשייה והמסחר ממונה על ביצוע פרק זה בכל ענין הנוגע ליבוא וליצוא שאינו מפורט בסעיף קטן (א) ובענין היטלי סחר, ובהתייעצות עם השר הנוגע לענין הוא רשאי להתקין תקנות לביצוע הענינים שהוא מופקד עליהם.

8. תחילתו של פרק זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

תחילה

פרק ג': מיסוי ישיר

9. בפקודת מס הכנסה¹⁵ -

(1) בסעיף 3א, בהגדרת "אזור", בסופה יבוא "כולל השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994)";

תיקון פקודת מס הכנסה - מס' 101

(2) אחרי סעיף 4א יבוא:

48. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בצו כי הוראות סעיפים 34, 36 ו-37, כולן או מקצתן, יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לגבי תושבי אזור שאינם אזרחים ישראלים, כולם או חלקם, כאילו היו תושבי ישראל; לענין זה, "אזור", "תושב אזור" ו"אזרח ישראלי" - כהגדרתם בסעיף 3א.

זיכויים לתושבי האזור

¹⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

10. בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963¹⁶, בסעיף 16א(א), בהגדרת "אזור", בסופה יבוא "כולל השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994)".

פרק ד': מיסוי עקיף על ייצור מקומי

11. בחוק מס ערך מוסף -

(1) בסעיף 1 -

(א) בהגדרת "אזור", אחרי "וחבל עזה" יבוא "למעט שטחי עזה ויריחו";

(ב) אחרי הגדרת "אזור" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

(2) בסעיף 1א -

(א) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ובשטחי עזה ויריחו";

(ב) בסעיף קטן (א) -

(1) בפסקה (1), במקום "מישראל לאזור ומאזור לישראל" יבוא "מישראל לאזור, מישראל לשטחי עזה ויריחו, מאזור לישראל ומשטחי עזה ויריחו לישראל";

(2) בפסקה (2), אחרי "לתושב אזור" יבוא "ולתושב שטחי עזה ויריחו" ואחרי "לאזור" יבוא "או לשטחי עזה ויריחו";

(3) בפסקה (3), אחרי "לתושב אזור" יבוא "או לתושב שטחי עזה ויריחו" ואחרי "באזור" יבוא "או בשטחי עזה ויריחו";

(4) בפסקה (4), אחרי "תושב אזור" יבוא "או תושב שטחי עזה ויריחו";

(5) בפסקה (5), אחרי "לאזור" יבוא, בכל מקום, "או לשטחי עזה ויריחו" ואחרי "לישראל" יבוא "או משטחי עזה ויריחו לישראל".

(6) בפסקה (6), אחרי "באזור" יבוא "או בשטחי עזה ויריחו".

(ג) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) חוק זה יחול גם על אלה:

(1) עסקאות שעושה אזרח ישראלי באזור או בשטחי עזה ויריחו;

(2) פעילות באזור או בשטחי עזה ויריחו של מוסד כספי או של מלכ"ר שהוא אזרח ישראלי;

לענין סעיף קטן זה -

"אזור ישראלי" - כל אחד מאלה:

¹⁶ ס"ח התשכ"ג, עמ' 405.

(1) אזורי ישראלים כמשמעותו בחוק האזרחות, התשי"ב-
1952¹⁷;

(2) תושב ישראל;

(3) מי שזכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התשי"ב-
1950¹⁸, והוא תושב אזור;

(4) חבר-בני-אדם שאזורי ישראלים כמשמעותו בפסקאות (1)
עד (3) הוא בעל שליטה בו; לענין זה, "בעל שליטה" – בהגדרתו
בסעיף 32(9) לפקודת מס הכנסה;

"תושב ישראל" –

(1) לגבי יחיד – יחיד היושב בישראל ואינו נעדר ממנה אלא
העדרי ארעי;

(2) לגבי חבר-בני-אדם –

(א) חבר-בני-אדם הרשום בישראל ועיקר עסקיו או
פעילותו בישראל;

(ב) חבר-בני-אדם שהשליטה בו וניהולו מופעלים
בישראל;

(ג) סעיף קטן (ב) לא יחול על –

(1) עסקאות של עסק קבוע ומתמשך בשטחי עזה ויריחו, ובלבד
שנרשם לפי הדין המקביל לחוק זה החל שם;

(2) פעילות קבועה ומתמשכת של מוסד כספי או מלכ"ר בשטחי
עזה ויריחו, ובלבד שנרשמו לפי הדין המקביל לחוק זה החל שם.;

(3) אחרי סעיף 35 יבוא:

35א. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע
בתקנות פטור ממס לעסקאות או לפעילות בישראל, שאינם נמשכים
וקבועים, של עוסק, מוסד כספי או מלכ"ר הרשומים לפי הדין
המקביל לחוק זה באזור או בשטחי עזה ויריחו.;

(4) בסעיף 38, בסופו יבוא:

"(ג) עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את המס הכלול בחשבונית מס
שהוצאה כדין עוסק הרשום באזור או בשטחי עזה ויריחו, והכוללת את
הפרטים שקבע המנהל, ויראו מס כאמור כמס תשומות הכלול בחשבונית מס
לפי חוק זה, ובלבד שהעוסק המבקש ניכוי כאמור הגיש למנהל דו"ח שנדרש
לפי סעיף 72 על רכישת נכסים או קבלת שירותים מעוסקים הרשומים בשטחי
עזה ויריחו.;"

(5) בסעיף 44, במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) כללים ותנאים לניכוי מס ששולם לפי הדין המקביל לחוק זה באזור או
בשטחי עזה ויריחו.;"

¹⁷ ס"ח התשי"ב, עמ' 146.

¹⁸ ס"ח התשי"ב, עמ' 159.

- (6) האמור בסעיף 47(ב) יסומן (1) ואחריו יבוא:
- "(2) חשבונית מס שיוציא עוסק מורשה לעוסק, למוסד כספי או למלכ"ר הרשומים באזור או בשטחי עזה ויריחו תהיה בצורה שקבע המנהל, תכלול פרטים שקבע ותודפס בבית דפוס שהמנהל אישר";
- (7) בסעיף 47א, במקום "עוסק" יבוא "חייב במס" ואחריו "לשימוש בעסקו" יבוא "או לצורך פעילותו";
- (8) בסעיף 52, בסופו יבוא:
- "(ג) המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלכ"ר או מוסד כספי, אם יש לו יסוד סביר לחשוד שהוא יעסוק בפעולות בלתי חוקיות";
- (9) בסעיף 56, ברישה, אחרי "עוסקים" יבוא "שהם אזרחים ישראלים כהגדרתם בסעיף 1א(ב), שמקום עסקם הקבוע והמתמשך הוא בישראל" ובמקום "ירשום אותם המנהל כך" יבוא "רשאי המנהל לרשום אותם כך";
- (10) אחרי סעיף 60 יבוא:
- 60א. המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלכ"ר או מוסד כספי, אי רישום
תושב האזור
או תושב שטחי
עזה ויריחו שהוא תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו ואינו אזרח ישראלי כהגדרתו בסעיף 1א(ב), או שהוא רשום לפי הדין המקביל לחוק זה בשטחי עזה ויריחו, והכל אם אין לו בישראל עסק קבוע ומתמשך או פעילות קבועה ומתמשכת";
- (11) בסעיף 67, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א1) מלכ"ר שרכש טובין או שקיבל שירותים מעוסק הרשום בשטחי עזה ויריחו, יגיש למנהל, בעת הגשת הדו"ח התקופתי, דו"ח מיוחד על כך, כפי שיקבע שר האוצר בתקנות";
- (12) בסעיף 94, במקום "דו"ח תקופתי במועד שנקבע לכך, ואף לא הגיש דו"ח ארעי כשהיה רשאי לעשות כן" יבוא "במועד דו"ח שיש להגישו לפי חוק זה";
- (13) בסעיף 117 -
- (א) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (10) יבוא:
- "(10) הוביל טובין בניגוד להוראות סעיף 129";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום פסקאות (4) ו-(5) יבוא:
- "(4) ניכה ביודעין מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38;
- (5) הוביל ביודעין טובין בניגוד להוראות סעיף 129";
- (14) האמור בסעיף 129 יסומן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) לענין סעיף זה, "חשבונית או תעודת משלוח" - כל אחד מאלה:
- (1) חשבונית או תעודת משלוח שהוצאו כדין בישראל;
- (2) חשבונית או תעודת משלוח שהוצאו כדין באזור או בשטחי עזה ויריחו בידי עוסק הרשום שם לפי הדין המקביל לחוק זה, ובלבד שהן כוללות פרטים שקבע המנהל";
- (15) סעיף 144א - בטל;

16) בסעיף 145(ג), המשפט המתחיל במלים "וכן תקנות המנהל" ומסתיים במלים "או לסוגים" – יימחק.

פרק ה': העברות לרשות הפלסטינית

12. בפרק זה – הגדרות
- "ההסכם", "שטחי עזה ויריחו", "האגף", "דיני היבוא" ו"טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו" – כמשמעותם בפרק ב';
- "הסכומים המועברים" – הסכומים שעל ישראל או רשויותיה להעביר לרשות הפלסטינית לפי סעיפים 13, 14 ו-15 או לפי ההסכם, או כל הסדר אחר שיערך ביניהן.
13. (א) ישראל רשאית לגבות עבור הרשות הפלסטינית את מסי היבוא על טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו ולהעביר את ההכנסות ממסים אלה לרשות הפלסטינית; הגביה תיעשה על ידי האגף על פי דיני היבוא והוראות פרק ב'.
- (ב) ישראל רשאית להעביר לרשות הפלסטינית את ההכנסות מבלו על דלק שגבה האגף על פי חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958, על דלק שנמכר לשטחי עזה ויריחו.
- (ג) ההכנסות האמורות בסעיף זה לא ייחשבו כהכנסות המדינה והעברתן לרשות הפלסטינית לא תיכלל בחוק התקציב.
14. ישראל רשאית להעביר לרשות הפלסטינית סכום השווה ל-75% מן המס שגבתה על הכנסה לפי סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה מעבודה בישראל של תושבי שטחי עזה ויריחו שאינם אזרחים ישראלים כהגדרתם בסעיף 3א לפקודת מס הכנסה, שהועסקו כדין בישראל; העברת הסכום האמור יכול שתיעשה באמצעות מדור התשלומים בשירות התעסוקה.
15. נערכה על פי ההסכם התחשבות בין האגף לבין הרשות הפלסטינית לגבי ההכנסות ממס ערך מוסף (להלן – ההתחשבות), והתברר כי על האגף להעביר סכומים לרשות הפלסטינית, רשאית ישראל להעבירם על פי ההסכם.
16. (א) התברר מן ההתחשבות כי על הרשות הפלסטינית להעביר סכומים לישראל, והם לא הועברו במועד שנקבע בהסכם, יקוזזו הסכומים האמורים מן הסכומים המועברים.
- (ב) שר האוצר רשאי להורות על קיזוז מן הסכומים המועברים של חיובים כספיים נוספים שהרשות הפלסטינית חבה לישראל ולתאגידים שבשליטתה או שבניהולה.
17. שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי לקבוע הוראות מינהל בענין הסדרים והמועדים להעברת תשלומים לרשות הפלסטינית ולביצוע קיזוזים מהם, בכפוף להסדרים שיוסכמו עמה.
18. תחילתו של פרק זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).
- תחילה

פרק ו': עבודה
סימן א': היטל השוואה

הגדרות

19. בסימן זה -

"ההסכם" - ההסכם האמור בסעיף ו';

"האזור" - כל אחד מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"המינהל האזרחי" - המינהל האזרחי שהוקם על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון;

"חוק הביטוח הלאומי" - חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968¹⁹, לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"חוק מס מקביל" - חוק מס מקביל, התשל"ג-1973²⁰, לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"חוק שירות התעסוקה" - חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959²¹, לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"היטל השוואה" - ההיטל המוטל לפי סימן זה;

"מדור התשלומים" - כהגדרתו בסעיף 61 לחוק שירות התעסוקה.

20. (א) מעביד המעסיק בישראל תושב אזור או תושב שטחי עזה ויריחו שאינו אזורי ישראלי כהגדרתו בסעיף 33 לפקודת מס הכנסה, ישלם בעדו היטל השוואה למדור התשלומים.

(ב) היטל ההשוואה יהיה בשיעור מהכנסת העובד השווה לסכום שני השיעורים הבאים:

(1) שיעור השווה למס המקביל שהיה משתלם לגבי אותו עובד לפי חוק מס מקביל אילו היה תושב ישראל;

(2) שיעור השווה להפרש שבין דמי הביטוח שהיו משתלמים לגבי אותו עובד לפי חוק הביטוח הלאומי אילו היה תושב ישראל, לבין דמי הביטוח המשתלמים לגביו לפי חוק הביטוח הלאומי.

שר העבודה והרווחה ושר האוצר רשאים בצו, באישור הממשלה, לקבוע שיעור נמוך יותר.

(ג) שר העבודה והרווחה יפרסם ברשומות הודעה על שיעור ההיטל, על כל שינוי שיחול בו ועל מועד תחילת השינוי.

21. (א) המעביד ישלם את היטל ההשוואה למדור התשלומים לפי כללים ובמועדים שיקבע שר העבודה והרווחה בתקנות, ורשאי הוא לקבוע בהן הוראות בדבר דיווח של מעבידים למדור התשלומים.

דרכי תשלום
והעברה

¹⁹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשנ"ד, עמ' 91.

²⁰ ס"ח התשל"ג, עמ' 88.

²¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

(ב) מדור התשלומים רשאי להעביר למינהל האזרחי את סכומי היטל ההשוואה שישולמו בעד תושב האזור, בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 22, בהתאם לנהלים ובמועדים שיורו לו שר הבטחון ושר האוצר, בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאמצעותו.

(ג) מדור התשלומים רשאי להעביר לרשות הפלסטינית, בהתאם להסכם ולנהלים שייקבעו לפיו, את סכומי היטל ההשוואה שישולמו בעד תושב שטחי עזה ויריחו, בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 22.

22. (א) מדור התשלומים ינכה מסכומי היטל ההשוואה שגבה, וישאיר בידיו סכום בעד הוצאותיו בגביית היטל ההשוואה, כפי שקבע שר העבודה והרווחה באישור שר האוצר.

(ב) מדור התשלומים ינכה מסכומי היטל ההשוואה שגבה, ויעביר לקופת חולים הנותנת שירותי בריאות תעסוקתית לעובדים, סכום עבור שירותי הבריאות האמורים; שר העבודה והרווחה בהתייעצות עם קופת החולים, הנותנת, לרעת השר, את מרב שירותי הבריאות האמורים, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, יקבע את סכום הניכוי האמור או את שיעורו.

(ג) מדור התשלומים רשאי להפריש מסכומי היטל ההשוואה שגבה סכומים למטרת ביטוחם הרפואי של תושבי האזור או תושבי שטחי עזה ויריחו שהועסקו בישראל והמקבלים פנסיה באמצעות מדור התשלומים, ולהעבירם לרשות הפלסטינית למטרה האמורה.

(ד) שר העבודה והרווחה יקבע בתקנות כללים ומועדים לביצוע הניכויים וההפרשות האמורים בסעיפים קטנים (א) עד (ג) וכן להעברת הסכומים שנוכו או שהופרשו לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

23. הסכומים שיועברו למינהל האזרחי לפי סעיף 21(ב), ישמשו, במסגרת תקציבו, למימון עבודות תשתית ופעולות שוטפות בתחום התעסוקה ולרווחת תושבי האזור.

24. מעביד ששילם היטל השוואה ינכה משכרו של העובד שלגביו שולם ההיטל, סכום השווה לדמי הביטוח שהיה רשאי לנכותם משכרו לפי חוק הביטוח הלאומי, אילו היה העובד תושב ישראל, למעט דמי ביטוח שיש לנכות משכר העובד לפי חוק הביטוח הלאומי כאמור בפרק שלישי ו לחוק שירות התעסוקה.

25. על גביית היטל השוואה יחולו הוראות פקורת המסים (גביה)²², כאילו היה מס, וניתן גם לגבותו בדרך של תובענה אזרחית.

26. לא שולם היטל השוואה במועד שנקבע לכך כאמור בסעיף 21(א), יחולו לגביו הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, בשינויים המחוייבים, כאילו היה מס ערך מוסף; לענין זה יהיו לשר העבודה והרווחה הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולמנהל הכללי של שירות התעסוקה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באותו חוק.

27. הוראות סעיפים 73 עד 76 ו-80 לחוק שירות התעסוקה, יחולו גם לענין ביצוע הוראות סימן זה.

28. (א) מי שמסר מידע כוזב בקשר להיטל השוואה, או העלים עובדות שיש להן חשיבות לענין ביצוע סימן זה, או עשה מעשה אחר מתוך כוונה להתחמק מתשלום היטל

²² חוקי אי, כרך ב', עמ' 1399.

ההשוואה, דינו - מאטר שנה או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.²³

(ב) מי שלא עשה את המוטל עליו לפי סימן זה, דינו - מאטר ששה חודשים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

29. לבית הדין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בכל הליך אזרחי הנובע מהוראות סימן זה.

30. לענין סימן זה דין המדינה כמעביד, כדון כל מעביד אחר.

31. אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מהוראות כל דין.

32. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969,²⁴ בתוספת השניה, בסופה יבוא "סימן א' לפרק ו' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994".²⁵

33. שר העבודה והרווחה ממונה על ביצועו של סימן זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

34. תחילתו של סימן זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994), אולם -

(1) כל סכום היטל השוואה ששירות התעסוקה נהג לגבותו לפני המועד האמור, אף אם כונה בשם אחר, יראוהו כהיטל השוואה ששולם ונתקבל כדון, ואם טרם שולם - כסכום שניתן לגבותו לפי הוראות סימן זה;

(2) כל סכום שנוכה או שהופרש למטרות האמורות בסעיפים 22 עד 24 לפני המועד האמור יראוהו כניכוי או כהפרשה שנעשו כדון;

(3) נקודות זיכוי שהובאו בחשבון בחישוב המס של עובד שמקום מגוריו הקבוע הוא בתחום האזור או בשטחי עזה ויריחו לפני המועד האמור, יראו אותן כנקודות זיכוי שניתנו כדון.

סימן ב': שירות התעסוקה

35. בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 -

(1) אחרי סעיף 61 יבוא:

"פרק שלישי ו: מדור התשלומים

הגדרות 61א. בפרק זה -

"ההסכם", "האזור", "שטחי עזה ויריחו" ו"היטל השוואה" - כמשמעותם בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994.

"עובד" - עובד שמקום מגוריו הקבוע הוא בתחום האזור ושטחי עזה ויריחו, ואינו רשום במרשם האוכלוסין;

²³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

²⁴ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.

²⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 66.

"תנאי העבודה" – תנאי העבודה החלים על עובד לפי כל דין, הסכם קיבוצי וצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957²⁶, לרבות הסדר קיבוצי או חוזה עבודה;

"תשלום סוציאלי" – תשלום לביטוח סוציאלי, לצבירת זכויות סוציאליות או למימון הטבות אחרות לעובדים, למעט דמי ביטוח;

"גמול עבודה" – שכר עבודה, דמי ביטוח, תשלום סוציאלי וכל תשלום אחר שמשלם מעביד בקשר לעבודתו של עובד בהתאם לתנאי העבודה;

"דמי ביטוח" ו"המוסד לביטוח לאומי" – כמשמעותם בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, ובתקנות לפיו;

"מדור התשלומים" – מדור שהקימה מינהלת השירות ושעליו הוטל לבצע את הוראותיו של פרק זה; מדור התשלומים יכול שיהיה מרכזי או בלשכות שירות התעסוקה;

"מרשם האוכלוסין" – כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965²⁷.

61. (א) מעביד ישלם לעובדיו את גמול העבודה באמצעות מדור התשלומים, או בחלקו באמצעות מדור התשלומים ובחלקו במישרין, הכל כפי שיוורה מדור התשלומים לפי כללים שיקבע שר העבודה והרווחה בתקנות; תקנות כאמור יכול שיהיו לכלל המעבידים, לסוגים מהם או למעביד פלוני.

תשלום גמול עבודה באמצעות מדור התשלומים

(ב) על אף האמור בסעיף 6 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958²⁸, רשאי מעביד או מדור התשלומים, לפי הענין, לשלם את גמול העבודה, כאמור בסעיף קטן (א), לעובד, על פי הודעת העובד בכתב, באמצעות בנק באזור, או, בשטחי עזה ויריחו.

(ג) מדור התשלומים רשאי להורות מדי פעם, למעביד מהם רכיבי גמול העבודה שעליו לשלם לעובדיו או בעדם, שיעוריהם ודרכי חישובם, הכל בהתאם לתנאי העבודה.

(ד) על גביית גמול העבודה בידי מדור התשלומים יחולו הוראות פקודת המסים (גביה), כאילו היה מס וניתן גם לגבותו בדרך של תובענה אזרחית.

(ה) לא שולם גמול העבודה או מקצתו למדור התשלומים במועד שנקבע לכך בכללים לפי סעיף קטן (א), יחולו לגביו הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, בשינויים המחוייבים, כאילו היה מס ערך מוסף; לענין זה יהיו לשר העבודה והרווחה הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולמנהל הכללי של שירות התעסוקה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באותו חוק.

²⁶ ס"ח התשי"ז, עמ' 63.
²⁷ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.
²⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

(ו) מעביד ששילם את גמול עבודתו של עובד, או את חלקו, למדור התשלומים, יצא ידי חובתו לגבי הסכום ששילם כאמור כלפי העובד וכלפי כל אדם אחר שלו מיועד מקצתו של גמול העבודה בהתאם לתנאי העבודה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מזכות של העובד או של אדם אחר כאמור כלפי המעביד, הנובעת מאיחור בתשלום גמול העבודה בידי המעביד.

תשלום שכר
העבודה לעובד
העברת ניכויים

61ג. (א) שולם שכר עבודה או מקצתו באמצעות מדור התשלומים כאמור בסעיף 61ב(א), יעביר מדור התשלומים לעובד את סכום שכר העבודה שגבה, בניכויי המי ביטוח וכל סכום שחובה או שניתן לנכותו לפי כל דין או לפי תנאי העבודה או שהעובד הסכים לניכוי בכתב; כן יעביר מדור התשלומים לעובד, בניכוי כאמור, את הסכומים המגיעים לו בשל הזכויות הסוציאליות מכוח התשלומים הסוציאליים שגבה מדור התשלומים, למעט אלה הנובעות מתשלום סוציאלי שהועבר לגוף אחר על פי הוראות פרק זה.

(ב) לא העביר שירות התעסוקה לעובד סכום שכר עבודה בהתאם להוראות סעיף קטן (א) עד היום השמיני שלאחר היום שבו גבה את הסכום האמור מהמעביד (בסעיף קטן זה – היום הקובע), ישלם שירות התעסוקה לעובד הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961²⁹, על הסכום האמור לגבי התקופה שתחילתה ביום הקובע ועד יום התשלום בפועל.

(ג) מיועד סכום שגבה מדור התשלומים או שניכה משכר העובד, למעט תשלום סוציאלי, לגוף בישראל על פי כל דין או על פי תנאי העבודה – יעבירו מדור התשלומים לאותו גוף; כן רשאי מדור התשלומים, באישור שר העבודה והרווחה, להעביר מקצתם של התשלומים הסוציאליים לגוף בישראל למטרת מימון מתן הטבות לעובדים בהתאם לתנאי העבודה; בסעיף קטן זה, "גוף בישראל" – לרבות המינהל האזרחי שהוקם בידי מפקד כוחות צה"ל ביהודה והשומרון.

(ד) גבה או ניכה מדור התשלומים דמי ביטוח, יעבירם למוסד לביטוח לאומי.

(ה) מדור התשלומים רשאי להעביר לרשות הפלסטינית או לגוף שהיא הסמיכה לכך תשלומים סוציאליים או סכומים אחרים שגבה או שניכה משכר העובד, אם נקבע כך בהסכם ובתנאים שנקבעו לפיו;

(ו) מדור התשלומים רשאי לנכות מהסכומים שהוא מעביר לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ד) סכום לכיסוי הוצאותיו בגביית הסכומים ומתן התשלומים, כפי שקבע שר העבודה והרווחה בהסכמת שר האוצר.

²⁹ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

61ד. (א) מעביד ימסור למדור התשלומים, על גבי טפסים שייקבעו בתקנות, דוחות חודשיים בדבר כל עובד שהעסיק, מקום עבודתו, סוגה והיקפה, וגמול העבודה המגיע לעובד ובעדו ושולם לו ובעדו, לרבות פירוט רכיביו ודרך חישובם בהתאם לתנאי העבודה; תקנות כאמור יכול שיחולו על כלל המעבידים או על סוגים מהם או על מעביד פלוני, וניתן לקבוע בהן פרטים נוספים שייכללו בדוחות, וכן חובת המצאת מסמכים הנוגעים לענין.

(ב) מינהלת השירות רשאית להתנות תנאים לשליחה לעבודה של עובדים למעביד, שמטרתם להבטיח תשלום גמול העבודה והיטל השוואה וכן הסדר תקין של עבודתם של העובדים בישראל, ובכלל זה להתנות שליחה לעבודה כאמור במילוי החובות המוטלות על המעביד לפי פרק זה או המוטלות על העובדים על-פי כל דין או ההסכם.

(ג) מינהלת השירות רשאית לקבוע סדרי רישום מיוחדים לעובדים או לדורשי עבודה שאינם רשומים במרשם האוכלוסין.

61ה. (א) הוראות פרק זה כוחן יפה על אף כל הוראה אחרת שבדין או בתנאי עבודה.

סיוגים

(ב) האמור בפרק זה אינו בא להטיל על שירות התעסוקה ומדור התשלומים חובה כלשהי כלפי עובד או אדם אחר לגבי סכום גמול עבודה שלא נגבה על ידי מדור התשלומים מהמעביד, ולגבי כל זכות הנובעת ממנו, והעובד או האדם שלו מגיע הסכום האמור רשאים לתבעם בבית הדין לעבודה, לרבות תביעה בהתאם להוראות חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958; תובע כאמור ימסור למדור התשלומים הודעה על הגשת תביעתו כדרך שתיקבע בתקנות.

161. שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, כי הוראות פרק זה יחולו גם לגבי עובדים שלא כהגדרתם בסעיף 61א, שאינם רשומים במרשם האוכלוסין, בשינויים שיפורטו בצו.;

הרחבה

(2) בסעיף 78, במקום "קנס חמש לירות" יבוא "קנס הקבוע בסעיף 61(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977";

(3) אחרי סעיף 78 יבוא:

78א. (א) מי שמסר מידע כוזב לענין פרק שלישי 1 או שהעלים עובדות שיש להן חשיבות לענין הפרק האמור, דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לכל עובד שלגביו נעברה העבירה.

"עבירות לפי
פרק שלישי 1

(ב) מעביד שלא קיים חובה המוטלת עליו לפי סעיף 61ב או 61ד, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לכל עובד שלגביו נעברה העבירה, וקנס נוסף קבוע בסעיף 61(ג) לחוק האמור לכל עובד ולכל שבוע שבו נעברה העבירה.;

(4) אחרי סעיף 82 יבוא:

"סמכות בית הדין לעבודה
א.82. בכפוף לסעיף 43 תהא לבית הדין לעבודה סמכות ייחודית לדון בכל הליך אזרחי הנובע מהוראות חוק זה."

תשריר והוראות מעבר

36. (א) פעולות שעשו שירות התעסוקה ומדור התשלומים לפני תחילתו של חוק זה בקשר לעובדים שמקום מגוריהם הקבוע היה באזור ובשטחי עזה ויריחו, לרבות גבייה ותשלום של גמול העבודה וניכויים ממנו, אשר היו כדין אילו הוראות פרק שלישי 1 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, כנוסחו בחוק זה, היו בתוקף במועד עשייתן, יראו אותן כפעולות שנעשו כדין.

(ב) הוראות מדור התשלומים ונהליו שהיו קיימים ערב תחילתו של חוק זה יראו אותם כאילו ניתנו ונעשו לפי פרק שלישי 1 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, כנוסחו בחוק זה.

סימן ג': ביטוח לאומי וחוקים אחרים

37. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968 -

(1) בסעיף 92 -

(א) בסעיף קטן (א2) בסופו יבוא:

"פסקה זו לא תחול על מי שמתגורר באזור או בשטחי עזה ויריחו ואינו תושב ישראל באזור, והכל כהגדרתם בסעיף 192א";

(ב) סעיף קטן (א1) - בטל;

(2) בסעיף 160 -

(א) במקום כותרת השוליים יבוא:

"דמי ביטוח נפגעי עבודה ואמהות";

(ב) בסופו יבוא:

(ג) "שיעורי דמי ביטוח בענף ביטוח אמהות לגבי מי שמתגורר באזור או בשטחי עזה ויריחו ואינו תושב ישראל באזור, והכל כהגדרתם בסעיף 192א, יהיו כאמור בפרט 2 בלוח י', בניכוי 0.44%."

(3) בסעיף 190א, אחרי "מדינת חוץ" יבוא "או רשות שאינה מדינה" ואחרי "בענין ענפי ביטוח לאומי שחוק זה דן בהם", יבוא "או המחיל זכויות או חובות לפי חוק זה על תושבי המדינה או הרשות שעמן נכרת ההסכם";

(4) במקום סעיף 192א יבוא:

"סוגים מיוחדים של מבוטחים
192א. (א) בסעיף זה -

"אזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

"תושב ישראל באזור" - מי שמועסק או גר באזור או בשטחי עזה ויריחו והוא אזרחי או זכאי לעלות לישראל לפי

חוק השבות, התש"י-1950, ואשר אילו מקום מגוריו היה בישראל היה בגדר תושב ישראל;

"יום התחילה" - יום קבלתו בכנסת של חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994.

(ב) השר, לאחר התייעצות במועצה ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות זכויות וחובות לפי חוק זה, כולן או מקצתן, בשטח שיקבע לגבי אלה:

(1) מי שאינו תושב ישראל;

(2) תושב ישראל באזור;

(3) תושב ישראל המועסק מחוץ לישראל;

(4) תושב ישראל הגר מחוץ לישראל;

(5) תושב ישראל המעסיק עובדים מחוץ לישראל;

(6) מעביד שהוא חבר-בני-אדם הרשום בישראל או חבר-בני-אדם אשר 50% או יותר מהבעלות בו הם בבעלות ישירה או עקיפה של תושב ישראל או של תושב ישראל באזור.

(ג) תקנות שהותקנו לפני יום התחילה לפי סעיף 192א בנוסחו לפני יום התחילה, ימשיכו לעמוד בתוקפן ובלבד שלא ישולמו תגמול או גימלה לפיהן למי שאינו תושב ישראל באזור, אלא בתנאים אלה:

(1) לגבי מי שמתגורר באזור - אם התגמול או הגימלה שולמו לו לפי התקנות ביום התחילה, ולגבי קיצבת זקנה, אם השלים תקופת הכשרה לקבלת קיצבת זקנה לפני יום התחילה ונעשה זכאי לקיצבת זקנה תוך התקופה שנקבעה בתקנות, אך לא יאוחר מאשר תוך שנתיים מיום התחילה;

(2) לגבי מי שמתגוררים בשטחי עזה ויריחו - בתנאי שלא ישולמו תגמול או גימלה לפי תקנות כאמור, אלא לפי פרק ג';

(3) לא יראו כתאונת עבודה, תאונה שאירעה לאחר יום התחילה בדרך לעבודה וממנה, אם אירעה מחוץ לישראל."

38. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980³⁰, בסעיף 1 בסופו יבוא:

תיקון חוק
הבטחת הכנסה -
מס' 9

"תושב ישראל" - לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח הלאומי."

39. בחוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972³¹, בסעיף 2, אחרי "שמקום מושבו בישראל" יבוא "או שהוא תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח הלאומי."

תיקון חוק
המזונות (הבטחת
תשלום)

³⁰ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.
³¹ ס"ח התשל"ב, עמ' 87.

40. בחוק מס מקביל, התשל"ג-1973 -

תיקון חוק
מס מקביל -
מס' 14

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"תושב ישראל" - לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח.

(2) בסעיף 2(א), אחרי "מעביד" יבוא "לרבות מעביד כאמור בסעיף 192א(ב)5 ו-6" לחוק הביטוח.

41. בסעיף 2 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994³², בהגדרת "תושב", בסופה יבוא: "לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק האמור".

תיקון חוק
ביטוח בריאות
ממלכתי - מס' 3

42. בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ל-1970³³, בסעיף 1, בפסקה (1) להגדרת "נפגע", אחרי "תושב ישראל" יבוא "לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח".

תיקון חוק
התגמולים לנפגעי
פעולות איבה -
מס' 10

פרק ז': חקלאות

סימן א': פיקוח חקלאי

הגדרות

43. בסימן זה -

"מוצרים חקלאיים" - עגבניות, מלפפונים, תפוחי אדמה, מלונים, פטמים וביצים; "שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם האמור בסעיף 1; "השר" - שר החקלאות.

הובלה ואחזקה
של מוצרים
חקלאיים

44. (א) לא יוביל אדם, לא יחזיק ולא ירשה לאחר להוביל ולקבל את החזקה במוצרים חקלאיים שמקורם בשטחי עזה ויריחו, אלא לפי היתר בכתב מאת שר החקלאות או מי שהוא הסמיכו לכך, ובהתאם לתנאי ההיתר; הוראה זו לא תחול על הובלה והחזקה של מוצרים חקלאיים בכמות סבירה לצריכה עצמית.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הכנסת בעלי-חיים
ומוצריהם

45. לא יכניס אדם לישראל בעלי חיים, מוצרים מן החי וכל טובין אשר יבואם מוסדר לפי פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985 (להלן - הפקודה), משטחי עזה ויריחו אלא לפי היתר בכתב שנתן מנהל השירותים הוטרינריים או מי שהוא הסמיך והוראות הפקודה והתקנות שהותקנו לפיה יחולו על כניסה כאמור, בשינויים המחוייבים, כאילו היתה יבוא.

מינוי מפקחים

46. (א) השר ימנה, מבין עובדי משרדו, מפקחים לצורך ביצוע הפיקוח לענין סעיפים 44 ו-45.

(ב) על מינוי מפקחים לפי סעיף זה תינתן הודעה לשר המשטרה, ושר המשטרה רשאי להסמיכם, בהסמכה כללית או מיוחדת, לערוך חקירות לשם ביצוע הפיקוח כאמור.

³² ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.
³³ ס"ח התשל"ל, עמ' 126.

(ג) סמכויות המפקחים שמונו לפי סעיף זה יהיו, בשינויים המחוייבים, כסמכויות הפיקוח הקבועות בסעיפים 20, 21 ו-22 לחוק רשות הפיקוח החקלאי, התשמ"ח-1988.³⁴

תחולה 47. הוראות סעיפים 43 ו-45 יחולו עד תום שנת 1997, או עד מועד מוקדם יותר שיקבע השר בצו.

ביצוע ותקנות 48. השר ממונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

סימן ב': מחלות בעלי חיים

49. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, בסעיף 22(א) – תיקון פקודת מחלות בעלי חיים – מס' 2

(1) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(א5) קביעה והסדרה של בדיקה, טיפול, חיטוי, תפיסה, העברה, עיכוב, סילוק, המתה או השמדה של בעלי חיים, של תוצרתם או של גוויותיהם, שבשלם קיים חשש לפגיעה בבריאותם של בני אדם";

(2) בפסקה (8), במקום "ושווקי בעלי חיים" יבוא "שווקי בעלי חיים ומיתקנים לאחזקתם של בעלי חיים".

פרק י"ב: ביטוח רכב ופיצוי נפגעי תאונות דרכים

50. בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970³⁵ – תיקון פקודת ביטוח רכב – מס' 7

(1) בסעיף 1 –

(א) לפני הגדרת "בעל" יבוא:

"האזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

(ב) אחרי הגדרת "בעל" יבוא:

"ההסכם" – ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

(ג) אחרי הגדרת "מבטח" יבוא:

"מבטח מהאזור" – מי שהרשויות המוסמכות לכך בשטחי עזה ויריחו הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;

"מבטח משטחי עזה ויריחו" – מי שהרשויות המוסמכות לכך בשטחי עזה ויריחו הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי".

(ד) אחרי הגדרת "הרשות" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם.

(2) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, כאמור בסעיף קטן (א), תכסה אף מפני כל חבות בשל נזק גוף שנגרם לאדם, כולל הנהוג ברכב, בתאונת דרכים

³⁴ ס"ח התשמ"ח, עמ' 106.

³⁵ ס"ח התש"ל, עמ' 3.

אשר אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו, הכל לפי הדין החל במקום התאונה.

(ד) פוליסה המכסה, על פי הדין החל באזור או בשטחי עזה ויריחו, מפני חבות טעונת ביטוח בשל תאונת דרכים שאירעה בישראל, ושהוצאה בידי מבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו, לפי הענין, לכלי רכב הרשום או החייב ברישום לפי הדין באזור או בשטחי עזה ויריחו, לפי הענין, יראוה כפוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, ויחולו הוראות פקודה זו, בשינויים המחוייבים.

(3) בסעיף 6א, במקום "סעיף 3(א)" יבוא "סעיף 3";

(4) בסעיף 28(ג), בהגדרת "בית חולים", אחרי "מוסד" יבוא "בישראל";

(5) בסעיף 51, בסופו יבוא:

"(ד) ביצוע הוראות ההסכם הנוגעות לביטוח רכב מנועי."

51. בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975³⁶ -

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"ישראלי" - אדם הרשום במרשם האוכלוסין המתנהל לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965, וכן מי שבידו אשרה לישיבת ארעי לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952³⁷;

"האזור", "ההסכם", "שטחי עזה ויריחו", "מבטח מהאזור" ו"מבטח משטחי עזה ויריחו" - כהגדרתם בפקודת הביטוח.

(2) בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הנוהג ברכב ישראלי המבוטח כדין חייב לפצות נפגע שהוא ישראלי או תייר חוץ על נזק גוף שנגרם לו בתאונת דרכים שבה מעורב הרכב אף אם התאונה אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו ויראו את התאונה כאילו אירעה בישראל;

לענין סעיף זה -

"תייר חוץ" - כמשמעותו בחוק שרותי תיירות, התשל"ו-1976³⁸ ובלבד שהוא נפגע במהלך סיור כמשמעותו בחוק האמור;

"רכב ישראלי" - רכב הרשום בישראל או החייב ברישום בישראל לפי כל דין, או רכב שאינו חייב ברישום שבעליו הוא ישראלי.

(3) בסעיף 5(ג), אחרי "בסעיף 3(א2)" יבוא "ובסעיף 3(ד)";

(4) בסעיף 8(א), אחרי "בסעיף 3(א2)" יבוא "ובסעיף 3(ד)";

(5) בסעיף 12 -

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "בשטח המוחזק על ידי צבא הגנה לישראל" יבוא "באזור";

(ב) בסופו יבוא:

"(ד) אירעה תאונת דרכים באזור או בשטחי עזה ויריחו, תפצה הקרן נפגע שאינו ישראלי הזכאי לפיצויים ואין בידו לתבוע פיצויים מאת

³⁶ סי"ח התשל"ה, עמ' 234.

³⁷ סי"ח התשי"ב, עמ' 354.

³⁸ סי"ח התשל"ו, עמ' 228.

מבטח מן הטעמים המנויים בפסקאות (א2) ו-(3) של סעיף קטן (א); הפיצוי יהיה בהתאם לדין החל במקום התאונה, ולקרן יהיו הזכויות האמורות בסעיפים 10א ו-10ב, לפי הענין.

(ה) הקרן תשלם לנפגע שהוא ישראלי, אשר נפגע בתאונת דרכים שאירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו, ואשר החבות לגביה אינה מכוסה בפוליסה שהוציא מבטח, השלמת פיצויים בסכום ההפרש שבין הפיצויים שהיה זכאי להם אילו אירעה התאונה בישראל, לבין הפיצויים שהוא זכאי לקבל לפי הדין במקום התאונה; הקרן רשאית לשלם לבית חולים את הוצאות הטיפול כנפגע כאמור, כשם שמבטח חייב לשלמן לפי סעיף 28 לפקודת הביטוח.

(ו) הקרן רשאית לייצג נפגע, שהוא ישראלי, בהתאם לייפוי כוח שנתן לה, כמשא ומתן עם מבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו או עם קרן באזור או בשטחי עזה ויריחו, או בהליכים משפטיים נגדם, וכן רשאית היא להצטרף להליכים משפטיים כאמור אם יש לה ענין בתוצאותיהם.

(ז) שר האוצר רשאי לקבוע כללים בכל הנוגע למילוי תפקידי הקרן על פי ההסכם ולהוראות סעיפים קטנים (ד) עד (ו).

(6) האמור בסעיף 15 יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) הקרן תקבל מן הקרן הפלסטינית כמשמעותה בהסכם סכומים כאמור בהסכם."

52. (א) תחילתו של פרק זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

(ב) פוליסה שהוצאה לפני תחילתו של פרק זה בידי מבטח שהורשה בידי רשויות מוסמכות ביהודה והשומרון, שכיסתה מפני חבות טעונת ביטוח, רואים אותה כפוליסה שהוצאה לפי דרישותיה של פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970.

(ג) אירעה תאונת דרכים באזור או בשטחי עזה ויריחו לפני תחילתו של פרק זה, תפצה הקרן כמשמעה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן – החוק), נפגע הזכאי לתבוע פיצויים בשל תאונת הדרכים ואין בידו לתבוע את הפיצויים מאת מבטח מן הטעם שבפסקה (א2) לסעיף 10א לחוק.

פרק י"ג: מסירת מידע מגופים ציבוריים לרשות הפלסטינית

53. בסעיף 23 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981³⁹, אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) שר המשפטים רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, כי לשם קיום התחייבויותיה של ישראל בהסכם מוסמך גוף ציבורי למסור לרשות הפלסטינית, בכפוף להוראות פרק זה ובשינויים המחוייבים, סוגי מידע וידיעות לגבי תושב שטחי עזה ויריחו, וזאת על אף האמור בכל חוק אחר."

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

תיקון חוק
הגנת הפרטיות -
מס' 2

³⁹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.